

עפ"ג 35754/07 - ג ה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 14-07-35754 ה נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המעורער: ג ה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המעורער הודה והורשע בבימ"ש על סמך הוד"תו במספר עבירות שבוצעו בתאריכים שונים. בימ"ש קמא פירט בפתח לגזר-דין את האירועים השונים שמדובר בהם, נראה לנו כי אין מנוס מלהזכיר על דברים בקצרה כלהלן:

האירוע הראשון כרונולוגית התרחש ב- 23.2.12, המעורער הפך צו שאסר עליו לחזור למקום בו התגורר עם המתלוונת בתקיק זה שהיתה בת זוגו מזה שנים ארוכות, שוטרים שדרשו ממנו לעזוב את המקום נענו בשלילה והמעורער אמר שפה במקומו.

האירוע הבא התרחש כחודש לאחר מכן ב- 31.3.12, זה אירוע החמור מבין אירועי המעורער תקף את בת זוגו בשעת לילה מאוחרת כאשר זו האחونة ישנה על הספה בדירתם. יחד עם המתלוונת הייתה גם חברתה. המעורער הרים את המתלוונת מהספה, הפיל אותה, שבר חפצים בדירה ולא נחה עליו דעתו עד אשר החל לרודף אחריו המתלוונת כאשר בידו סכין. בהמשך גם היכא במתלוונת עם הסcin, ומשיך לרודוף גם אחרי החבורה שהודיעה כי תתקשר למשטרת. כשנמצאו המתלוונת וחברתה לדלת נעצ המעורער את הסcin בדלת בין שתי הנשים וגרם למתלוונת שריטה בידה.

האירוע הבא הוא מ- 15.5.12. מדובר בהחזקת מנת קווקאי.

האירוע הנוסף הינו מ- 17.9.12, כאן מדובר בביטוי נוסף למערכת היחסים הקשה שבין המעורער למתלוונת. המעורער דרש כסף, המתלוונת סירבה, היא התקשרה למשטרת והמעורער איים עליה כשהוא מחזיק בסcin. הגעת המשטרת למקום לא זו בלבד שלא הנמיכה את הלהבות, אלא דומה שהגבירה אותן משומם שהמעורער המשיך לאיים על המתלוונת באמצעות הסcin, גם בנסיבות השוטרים. בהמשך לא בחל גם בהcatsת אחד השוטרים, השמעת מילות גנאי כלפיהם, כל זאת כשהוא צועק ומנסה להתקrab למתלוונת.

בימ"ש קמא (כב' השופט ע' דרייאן) קיבל באשר למערער תסקירות של שירות המבחן. התסקיר לא היה חיובי. שירות המבחן מצא כי המערער נוטל אחריות לביצוע הבדיקות באופן מוגזם, איננו מעוניין בטיפול והשירות סבור כי עדין קיימם סיכון ברמה לא מבוטלת לחזרה על אירועים דומים.

בסוף יומם, לאחר שכלל הנימוקים שבפניו קבוע בימ"ש קמא, כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 6 חודשים מאסר בפועל לבין 18 חודשים. הגיעו לשלב גזר-הדין הטיל בימ"ש קמא על המערער שנה אחת מאסר בפועל בגיןemi מסרו (שהצטברו לכ- 4 חודשים) וכן עונשי מאסר על תנאי לתקופות משתנות בהתאם לנסיבות שמדובר בהן.

עד חיב ביהם"ש את המערער בחתימה על התcheinות בסך 2,000 ₪ משך שנתיים מיום שחרורו.

על גזר-הדין הערעור בפניינו.

בטיעון מצאה ומפורט הן בעל-פה והן בכתב טען הסגנון, כי בימ"ש קמא החמיר עם המערער יתר על המידה באופן המצדיק ואולי אף מחיב את התערבותה של ערכת הערעור. הדגש הושם בעיקר על אי-ຽע שהתרחש לאחר האירוע נושא כתוב האישום, אולי לפני מתן גזר-הדין בימי"ש קמא. הכוונה לאי-ຽע שבו פצעה המתלוונת את המערער פצעה קשה ומשמעותית. להמחשת הפצעה הוגשנו לימי"ש קמא ובודיעבד גם לנו צלומיים המציגים את מצבו של המערער לאחר הפגעה. אין לנו ספק כי אכן מדובר בפגיעה חמורה. מפי ב'כ המערער שמענו כי נגד המתלוונת הוגש כתב אישום לביהם"ש המחווי בbaar-שבע בגין מעשה וכותב אישום זה עדין מתברר וטרם הגיע לכל פס"ד.

המערער גם עתיד לעבור ניתוח נוסף ומצבו הבריאותי אינו מן המשופרים, כך לטענת הסגנון.

ニמוקים נוספים עליהם שם הסגנון דגש הינו בדידותו של המערער בארץ, המערער אינו דובר את השפה שעיל-כן ריצוי מאסר יקשה עליו יותר מאשר על אזרח ישראלי, אין לו בני משפחה בארץ, אין מי שייתמוך בו בתקופת המאסר ובאופן כללי, כאמור, המאסר יהיה עבורי קשה ביותר. וכך יש להוסיף את גלו של המערער, המערער היום בן 64, אין לו הרשותות קודמות, הוא היה מכור לסתמים ובשל כך עבר חיים לא קלימים. המתלוונת היא למעשה הנפש היחידה הקורובה לו בישראל. המערער ניסה להיקלט בישראל ולא הצליח בכך. בשורה התחתונה העתירה היא להסתפק בתקופה שאוთה כבר ריצה המערער מתחורי סוג ובריח ולא להטיל עליו תקופה מאסר נוספת.

שקלנו את טיעוני הסגנון, אנו רואים לציין כי נטלנו לעצמנו פסק זמן נוסף במהלך יום הדיונים כדי לשוב ולשקול את הדברים וודעתנו היא, לאחר שקלנו והתלבטו בנושא, כי אין מקום להתערב בענישה.

מערכת היחסים בין המערער למתלוונת הינה ללא ספק מערכת יחסים פתולוגית שלروع המזל מתורגמת לכל אלימות, הן אלימות פיזית, הן אלימות מילולית והן אלימות כלפי הרכוש. המעשים נושא כתב האישום הנוכחי הם מעשים חמורים ולא בכדי טרחנו ופירטנו את הדברים כפי שעשה אף בימי"ש קמא. נראה כי המערער אכן נרתע לא מנוכחות חברתו של המתלוונת, לא מנוכחות שוטרים, צוים אינם מדברים אליו והוא נחוש בדעתו לתת ביטוי לכעסיו כלפי המתלוונת.

באירועים נושא כתב האישום שבפניו הסתכמה הפגיעה הפיזית במתלוונת בפגיעה קלה יחסית, אלא כ奢סן המונפת במערכת הראשונה מי יודע לאיזה תוצאות תביא המערכת השלישית.

אנו נתונים דעתנו, כפי שעשה ביום"ש קמא, לפגיעה החמורה שפגעה המתלווננת במערער לאחר האירועים הנוכחיים. כפי שצינו, הנושא עדין בדיון בבייהם"ש המחויז בבאר-שבע וחזקה על ביום"ש זה שישקול את כל הנסיבות שבפניו ויעיר להחלטה שיגע. אין בכך כדי לגדד את מעשי של המערער שבפניינו. אדרבא, יש במעשה המתלווננת ביטוי שלילי נוספת לפתולוגיות שבמערכת היחסים הזאת משני הצדדים. כפי שניתן להבון, מערכת האכיפה בארץ ניסתה את כוחה באמצעות אחרים, יצא צו הרחקה, הגיעו שוטרים למקום אבל כאמור כל אלה לא היה בהם די.

משכך, צדק ביום"ש קמא כאשר נתן ביטוי הן לחומרת המעשים והן לריבויים בדרך של הטלת שנה אחת מסר בפועל. איננו סבורים כי הענישה אינה מידתית.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

לפניהם משותת הדין, ניתן לumaruer תקופה ארוכה יותר לצורכי התארגנות, כדי שיוכל לעבור גם את הניתוח שעל קיומו העתידי הודיע לנו.

אנו קובעים, איפוא, כדלקמן:

א. הערעור נדחה.

ב. המערער יתייצב לריצוי מסרו בתאריך 15.12.2014. על המערער להתיצב בתאריך זה בכלא ניצן, אלא אם כן תהיה הוראה אחרת. הסגנון יסדיר את הליכי המיוון והшибוץ.

ניתן והודיע היום כ"ח תשרי תשע"ה, 22/10/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד

ג'ורג קרא, ס"ג

מרימ סוקולוב, שופטת